

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР**

*Присвячується 85-річчю
Українського державного
університету залізничного
транспорту*

**ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ ЗА
ВІДПОВІДНИМИ РІВНЯМИ
ТА СТУПЕНЯМИ**

**ТЕЗИ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
КАФЕДР УНІВЕРСИТЕТУ**

(2-3 грудня 2015 року)

Харків 2015

Редакційна колегія

Шумик Д.В. (відп. редактор), Руденко Г.І.,
Калабухін Ю.Є., Колісник К.Е.,
Мкртичян Д.І., Прогонний О.М.,
Скорик О.О., Устенко О.В.,
Захарченко В.В., Костенніков О.М.

ТЕЗИ ОБ'ЄДНАНІ ПО СЕКЦІЯХ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ	3
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ЕКОНОМІКИ ТРАНСПОРТУ	41
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ АВТОМАТИКИ, ТЕЛЕМЕХАНІКИ ТА ЗВ'ЯЗКУ	75
СЕКЦІЯ БУДІВЕЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	89
СЕКЦІЯ МЕХАНІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	103
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ	113
СЕКЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ	125
СЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРІВ	133

навчатися. Природно, що вони висувають до лекцій більш високі вимоги, і це треба обов'язково враховувати. Лекція на старших курсах відрізняється більшою широтою і глибиною охоплення наукових проблем. Лекційне викладання тут носить проблемний характер.

В.М. Бутенко, О.В. Головка

ВПЛИВ РЕФОРМ НА ФОРМУВАННЯ ПЕРЕЛІКУ ДИСЦИПЛІН

Прийняття закону України «Про вищу освіту» суттєво пришвидшило процес реформування. Введені нові назви рівнів і ступенів не могли не викликати зміни вимог і переліку властивостей, що мають відповідати новому їх наповненню. Крім зміни процедур та умов отримання певних ступенів і рівнів університетського навчання, виникли зміни в наданих законом повноваженнях у визначенні кваліфікації.

Перехід від галузевої науково-педагогічної установи до спеціалізованої університетської відбувся не тільки в адміністративній площині. Суттєвим є розширення замовників навчальних послуг і відміна норм, обмежуючих працевлаштування до державного сектора економіки. Нові умови функціонування університетської науки вимагають від професорсько-викладацького складу факультетів і кафедр, особливо випускаючих, регулярного моніторингу ринку праці та формування прогностичних очікувань професійної компетенції, які будуть затребувані в майбутньому.

Таким чином, за наявної динамічної системи реакцій на зміни ринку праці фахівців з вищою освітою необхідно динамічно пропонувати нові курси з оволодіння сучасними ступенями знань і вмінь.

О.Є. Зінченко

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА

При реформуванні вищої освіти в Україні зростає роль самостійної роботи студентів. Але зниження обсягів аудиторної роботи не завжди супроводжується реальним збільшенням дійсної роботи. У першу чергу це неготовність до неї більшість студентів. Недостатній інформаційний супровід також не сприяє ефективній організації самостійної роботи. До організаційно-методичної роботи кафедр у цій площині висуваються більш високі вимоги. А завданням викладача є навчити студента самостійно працювати з навчальним матеріалом, закласти навички самоорганізації і самовиховання. Ці якості дозволять згодом самостійно підвищувати свою кваліфікацію, що є важливою вимогою до сучасного фахівця.

Особливо високою є роль викладача в організації науково-дослідної роботи студентів. У цьому аспекті роботи високі вимоги висуваються до самого викладача - особисті якості як людини, так і фахівця у своїй галузі наукових інтересів. Викладач повинен допомогти студентові розкрити свій творчий потенціал, визначити перспективи свого професійного росту.

У будь-якому виді самостійної роботи важливим є індивідуальний підхід до студента - урахування рівня підготовки, особистих якостей і особливостей.

В.П. Лисечко

МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ЗМЕНШЕННЯ ЧАСТКИ АУДИТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Сучасні тенденції розвитку освітньої галузі потребують суттєвих змін у підходах, методах, методиках і завданнях підготовки фахівців. Нині виникають декілька завдань, вирішення яких дасть можливість підвищити конкурентоспроможність випускників вищих навчальних закладів і, як наслідок, покращити конкурентоспроможність самого вищого навчального закладу. Такими завданнями є:

1. Зміна в підході до навчального процесу науково-педагогічних працівників, який полягає в зацікавленості самих викладачів до підвищення якості освітніх послуг, які вони надають.

2. Зміна в підході до навчального процесу тих, хто навчається, – студентів, слухачів, курсантів тощо. Тобто необхідно трансформувати тих, кого навчають, у тих, хто навчається.

3. Визначення критеріїв ефективності освіти, якими вочевидь, є не лише обсяг і міцність знань і навичок.

Вирішення першого завдання лежить у кількох площинах:

а) кардинальна модернізація самого процесу навчання в умовах зменшення частки аудиторних занять у навчальному процесі;

б) адаптація навчальних програм до умов зменшення частки аудиторних занять;

в) переорієнтування тих, хто навчається, до збільшення частки самостійної роботи в навчальному процесі.

Зміна в підході до навчального процесу самих студентів лежить більшою мірою в психологічній і ментальній площинах. І звичайно лише ВНЗ не в змозі самостійно впоратись із цим завданням без участі родини та середньої школи. Тому розгляд вирішення цього завдання сьогодні не розглядатимемо.